

[Skatteministeren]

det udvalgsarbejde var afsluttet, skulle der optages forhandlinger. Det skete, og disse forhandlinger er endt med enighed, som er udmøntet i det lovforslag, vi her behandler.

Jeg vil gerne sige, at når der i nogle år har været en så stærk interesse for investering i anparter, har det selvsagt noget at gøre med det høje skattetryk i Danmark, herunder ikke mindst den meget høje beskatning af den sidst tjente krone. Det har gjort det meget attraktivt at investere i anparter. Derfor ser regeringen også en sammenhæng mellem det lovforslag, der ligger her, og de overvejelser, regeringen har om kommende ændringer i skattesystemet.

Det er regeringens plan, at der skal foretages omlægninger af indkomstbeskatningen, som betyder en lavere marginalbeskatning. En del af finansieringen af denne lavere marginalbeskatning stammer netop fra det lovforslag, vi behandler her, som vil give en provenugevinst til det offentlige, der netop med fordel og meget logisk kan bruges bl.a. til at sænke beskatningen af den sidst tjente krone, for når beskatningen af den sidst tjente krone sænkes, er der også mindre interesse for – man kunne måske også sige mindre behov for – at have den slags skatteregler, som vi taler om her. Der er en sådan naturlig sammenhæng. Den blomstrende anpartsindustri har været og er et symptom på et overbeskattet samfund, og derfor er et af midlerne til at få sundere forhold på dette område selvsagt også en aflastning af indkomstbeskatningen.

Se, hr. Jens Thoft glædede sig jo så voldsomt, og jeg vil da gerne deltage i den fornøjelse, som andre ordførere har udtrykt ved, at vi i dag har hørt hr. Jens Thoft så glad, nu da han for en gangs skyld og for en stund er kommet ud af hængekøjen.

Men der var alligevel grænser for hr. Jens Thofts glæde, for den blev jo helt overskygget af den dybe bekymring, som hr. Jens Thoft alligevel også udtrykte. For da talen faldt på hr. Jens Thofts yndlingsområde, vindmølleindustrien, så følte hr. Jens Thoft jo rigtignok, at her var vi gået for vidt. Godt nok ønsker hr. Jens Thoft, at der skal gribes ind mod det, han kalder skattefiduser, men der skal alligevel være grænser.

Her ser vi virkelig Socialistisk Folkeparti i fuld blomstring, når det for en sjælden gangs skyld kommer ud af hængekøjen og oplever

den virkelige verden og til sin forfærdelse opdager, at der altså her er lavet et indgreb, som på et enkelt område efter SF's opfattelse er for vidtgående. Egentlig synes jeg, at det mest dækkende udtryk for hr. Jens Thofts ordførertale er hykleri. Det er faktisk hykleri, når SF vil gøre sig til af, at der skal gribes ind over for den slags, skal vi så kalde det skattetækning, men der må altså ikke sættes ind på de områder, hvor SF nu har nogle helt specielle interesser.

Når vi nu er ved vindmølleindustrien, vil jeg gerne understrege, at den kritik, der er fremsat af indgrebet i relation til vindmølleindustrien, savner enhver baggrund, og jeg forstår overhovedet ikke kritikken. Lad mig minde om, at alle eksisterende vindmølleprojekter jo ikke er omfattet af lovforslaget, og jeg kan ikke se den nærmere begrundelse for, at specielt vindmølleprojekter skal undtages. Så kunne man jo anføre samme argumenter til støtte for en undtagelse af andre projekter. Det kunne være andre former for energianlæg, idrætsanlæg, ferielande, og hvad der nu ellers har været nævnt.

Jeg kan heller ikke indse, at det forhold, at vindmølleeksporten måske i et vist omfang er blevet finansieret via anparter, skal føre til, at eksporten fortsat skal kunne finansieres via anparter, når der foretages et generelt indgreb over for anparter.

Formanden for Danske Vindmøllefabrikanter har til Jyllands-Posten den 13. maj i år udtalt, at vindmølleprojekter ikke er baseret på skattemæssigt underskud, men på driftsoverskud stort set fra starten. Jamen hvis det er sandt – og det er der al mulig grund til at tro – så er der jo tale om, at dette lovforslag betyder en lempeligere skattemæssig behandling af disse vindmølleprojekter, og derfor er der selvfølgelig ikke baggrund for kritikken.

Der er da også seriøse folk i vindmøllebranchen – jeg tænker her bl.a. på bestyrelsesformanden for Vestas, Ejvind Sandal – som til Berlingske Tidende den 13. maj 1989 har udtalt, at anpartsstoppet faktisk kommer til at betyde meget lidt for vindmølleindustrien; så det savner enhver begrundelse.

Jeg forstår heller ikke kritikken af, at der skulle være tale om et lovforslag med tilbagevirkende kraft. Det er der selvfølgelig ikke. Der er tale om, at lovforslaget kun kommer til at omhandle nysolgte anparter.